

Biblická hodina – 29.06.2022

Suspírium: „Dnes volám za svedkov proti vám nebesia i zem. Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kľatbu. Vyvoľ si teda život, aby si zostal nažive aj so svojim potomstvom!“ (VMojž 30,19) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 116: „Milujem Pána...“

Modlitba

Teba chválime Pane náš, lebo Ty vieš, čo je v nás skryté a prečo je potrebné sa Ti zveriť so všetkým, čo máme na duchu. Ty vieš po akom dni sme sa zišli jeden druhý, a čo potrebujeme počuť od Teba. Ty nás poznáš tak, ako nikto na tejto zemi. Sme tu, aby sme sa obohatili nebeským pokladom, aby sme Ti zverili vlastné životy, aby sme sa zmenili na Tvoju podobu. Prosíme, prefiltruj naše vnútro, aby bolo čisté skrze krv Ježiša Krista. Vykonaj našu transplantáciu, aby sme cítili, že tento svet nás nemôže oddialiť od Teba, od cesty pravdy, v ktorom kráčame, a od mena, v ktorom sme spasení. Konaj i dnes, poslúž nám mocou Ducha Svätého pri čítaní a zvestovaní Slova Tvojho, aby sme nakrmili chlebom života a napojili čerstvou vodou nie z Jákobovej studne, ale z Tvojho prameňa. Prosíme, v mene Ježiša Krista vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha Ezdráša 4.kapitola 1-16.verše:

„Keď sa dopočuli Júdovi a Benjamínovi protivníci, že navrátenci zo zajatia stavajú chrám Hospodinovi, Bohu Izraela, prišli k Zerubbábelovi a rodovým náčelníkom a povedali im: „Chceli by sme s vami stavať, lebo aj my uctieваме vášho Boha a obetujeme mu od čias asýrskeho kráľa Esar-Chaddóna, ktorý nás sem doviedol.“ Lenže Zerubbábel, Ješúa a iní náčelníci izraelských rodín im odvetili: „Vy a my nesmieme spolu stavať dom nášmu Bohu, ale iba my sami stavíme Hospodinovi, Bohu Izraela, ako nám rozkázal perzský kráľ, kráľ Kýros.“ Tak sa stalo, že ľud tejto krajiny sa usiloval odobrať chuť do práce judskému ľudu. Zastrášovali ich, aby nestavali. Okrem toho podplácali radcov, aby marili ich predsavzatie. Tak to bolo po všetky dni perzského kráľa Kýra, až kým nekraľoval perzský kráľ Dárius. Za kraľovania Ahasvéra, na začiatku jeho kraľovania napísali žalobu na judských a jeruzalemských obyvateľov. V časoch Artaxerxa písal zas Bišlám, Mitredát a Tabeel so svojimi ostatnými spolupracovníkmi perzskému kráľovi Artaxerxovi. Listina bola napísaná aramejským písmom a bola preložená do aramejčiny. Kancelár Rechúm a pisár Šimšaj zostavili kráľovi Artaxerxovi správu o Jeruzaleme tohto znenia: „Kancelár Rechúm, pisár Šimšaj, ostatní ich spolupracovníci — sudcovia, nižší úradníci, dozorcovia a správcovia, ľudia z Uruku, Babylonu, Šušanu, teda Elámci a ostatné národy, ktoré veľký a slávny Asnappar zajal a usadil v samárijských mestách a na ostatnom Záriečí.“ Toto je odpis listu, ktorý mu poslali: „Kráľovi Artaxerxovi; tvoji služobníci, ľudia

spoza Rieky, a tak ďalej. Nech je kráľovi známe, že Židia, ktorí sa vybrali od teba sem hore, prišli k nám do Jeruzalema, mesta spurného a zlého, a opäť ho stavajú a opevňujú hradbami a opravujú zbúraniská. Nech je teda kráľovi známe, že ak bude toto mesto postavené a jeho hradby budú opravené, nebudú odvádzať ani daň, ani dávku, ani clo a nakoniec to bude na škodu kráľom. Nuž a keďže solíme soľou paláca, nepatrí sa, aby sme sa ďalej prizerali na poškodzovanie kráľa. Preto teraz podávame kráľovi túto správu, aby hľadali v kronikách tvojich otcov. Veď v kronikách nájdeš a dozvieš sa, že toto mesto je mestom odbojným a škodí kráľom, ba i podrobeným krajinám, a že v ňom robievali vzbury odpradáva, a preto bolo toto mesto spustošené. Upozorňujeme teda kráľa, že ak toto mesto bude postavené a jeho hradby budú obnovené, nebudeš mať, veru, na Záriečí účasť.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Komu prináleží postaviť a znovuvybudovať Boží chrám? Tým, ktorí zostali doma, alebo tým, ktorí sú navrátilci? My a vy. Vy a my... Na jednej strane Júdovi a Benjamínovi protivníci, na druhej strane Zerubbábel a jeho ľud.

Títo protivníci sú usadlíci od čias asýrského kráľa Esar-Chaddóna. Oni si síce ponechali svoje pohanské náboženstvo, ale boli ochotní spolupodieľať sa na spoločnom živote, a to aj na náboženskom poli s navrátilcami. Hľadajú toho istého Boha a aj obetujú na jeho česť. Navrátilci však odmietajú pomoc pri obnove chrámu a múrov. Oni, a to jedine oni sú synovia a dcéry Hospodina. Hospodin je ich Boh, a práve preto aj obnova chrámu prináleží jedine im. Toto vyjadrenie vyvolalo nenávisť voči navrátilcom, a preto usadlíci všetko urobili preto, aby zmariť plán navrátilcov.

Aké ľudské... Aké smiešne... Náš a Váš Boh. Náš a Váš chrám. Náš a Váš, a keď ľud Boží povie nie, tak všetko sa obratí hore nohami. Prichádza pomsta. Môžeme byť priatelia, ale ak nie, budeme protivníci. Nevraživosť zabíja. Každodenná nenávisť, a popritom spolužitie v jednom meste, v jednej cirkevnej obci, v jednom spoločenstve môže zmariť všetko.

Odobrať chuť do práce judskému ľudu – to je výsledok spolunažívania. Ľud Boží nemá chuť podieľať sa na prácach hradieb a chrámu. Nemám chuť pracovať. Nemám chuť konať. Nemám chuť robiť. Nemám chuť. Všetko to nadšenie, tá zapálenosť, ten elán, ktoré/-á/-ý mali, zrazu sa vytratil. Nemá to zmysel. Nie je to v poriadku. Určite to takto chce náš Pán? Prekážky zmordujú človeka. Problémy nás zastavia. Chuť z práce a chuť z roboty celkom vymizne. Ďakujem, ale toto si neprosím.

Začína sa mínová práca zo strany usadlíkov. List, ktorý napísali, obsahuje všetko. Časový údaj v liste komplikuje situáciu. List je síce adresovaný Artaxerxovi, ale v liste sa objavuje aj Ahasvér a Dários.

Pisatelia listu sú známi: kancelár Réchum a jeho pisár Šimšaj.

Pre protivníkov je závažným problémom stavba múrov. Hradby sa opravujú skôr.

Jeruzalem je zlé a spurné mesto a Židia, ho opevňujú. Začali sa ohradzovať. Začali sa vystatovať. Chcú byť jediní v tomto meste. Pozor na nich! To, čo robia Židia práve teraz, to je pre kráľa a celú krajinu nebezpečenstvom. Ak si kráľ prečíta staré listiny o Jeruzaleme, bude mať istotu, že ich list je len varovaním a podporou krajiny, v ktorej sa usadili. Oni vyjadrili svoje obavy a strach z toho, čo tu ešte len bude. Čo bolo, to si kráľ vie preštudovať, určite má k dispozícii starodávne listiny. To, čo je v nich o Židoch a o Jeruzaleme, prináša strach. Ak Židia postavia mesto a vybudujú opevnené hrady, to mesto bude znova mesto rozbrojov a hádok. Sídlo postavení a vojenských ťažení bude Jeruzalem.

Účasť na Zariečí bude nepatrná. My, ktorí solíme so soľou kráľa, Vás upozorňujeme, že vzniká problém. Ohnisko nákazy bolo a bude Jeruzalem. Ohnisko vzbúr bolo a bude Jeruzalem. Pozor! Achtung! Attention! Život v Jeruzaleme bude neznesiteľný a nenapraviteľný, ak nezakročí kráľ. Stratí „Zariečie.“ Stratí nadvládu nad Zariečím. To bolo to územie, ktorej účasť na celej krajine bola najlabilnejšia. Tieto územia stratili Asýrčania veľmi rýchlo, lebo za riekami Eufrat a Tigris získané územia menili svojich vládcov veľmi často. Egypt alebo Asýria. Asýria alebo Egypt. Kto vie, komu bude patriť novovybudovaný Jeruzalem? My však vieme. Aj vláda Egypta, aj účasť Asýrie trvala len niekoľko storočí, ale Boh, ktorý si vyvolil Jeruzalem, nenechá svoje mesto bez zázrakov. V očiach pohanov mesto je mestom vzbúr, spurné a zlé, ale v očiach Hospodina Jeruzalem je mesto pokoja, mieru a spolunažívania národov, len si prečítajte, drahí bratia a milé sestry, knihy prorokov ako sa zmieňujú o Jeruzaleme prorocky. V ten deň..., teda v deň Pánovom... Čítajte proroka Joela, Micheáša, Ezechiela, Izaiáša a ďalších. Ale nezabudnite ani na state, ktoré vyslovil sám Ježiš, keď vo svojej reči samotný Jeruzalem varuje od hrôzy hrôz, a to Božieho súdu.

Biblický text: Tretí list Jánov

„Starší, milovanému Gájovi, ktorého milujem v pravde. Milovaný, modlím sa, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši. Lebo som sa veľmi zaradoval, keď prišli bratia a vydávali svedectvo o tvojej vernosti pravde a o tom, ako naozaj kráčaš v pravde. Nemám väčšej radosti, ako keď počujem, že moje deti žijú v pravde. Milovaný, verne konáš všetko, čo robíš pre bratov, hoci sú cudzinci. Oni vydali pred cirkvou svedectvo o tvojej láske. A dobre urobíš, keď ich vypraviš, ako sa patrí pred Bohom. Veď pre jeho meno sa vydali na cestu a nič neprijímajú od pohanov. My sa teda máme takýchto ujímať, aby sme mohli spoločne pracovať pre pravdu. Niečo som už cirkvi napísal, ale Diotrefes, ktorý chce byť prvý medzi nimi, nás neprijíma. Preto až prídem, pripomeniem jeho skutky, ktoré pácha, keď nás zlomyseľne ohovára. Akoby mu to však nestačilo, ani sám neprijíma bratov a tým, čo by ich chceli prijať, bráni a vylučuje ich z cirkvi. Milovaný, nenasleduj zlé, ale dobré. Kto robí dobre, je z Boha; kto robí zle, nevidel Boha. O Demetriovi všetci vydávajú dobré svedectvo, aj samotná pravda. Aj my

vydávame svedectvo a ty vieš, že naše svedectvo je pravdivé. Mnoho by som ti mal písať, ale nechcem to zveriť atramentu a peru. Dúfam však, že ťa čoskoro uvidím a porozprávame sa z tváre do tváre. Pokoj nech je s tebou! Pozdravujú ťa priatelia. Pozdravuj osobne každého z priateľov!"

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-4. verše

Starší, teda presbyter, dôležitá osoba, ktorú poznali v spoločenstve. Nielen vypráva, ale opravdivo slúži vo viacerých cirkevných zboroch. Má svoju autoritu. Má svoju reputáciu. Poznajú ho podľa mena, podľa hlásania evanjelia, podľa služby, ktorú vykonáva. Regionálne uznávaná kresťanská autorita – podobný ako senior alebo ako seniorálny kurátor v našej cirkvi.

Starší oslovuje Gája. V Novom Zákone sa stretávame na štyroch miestach s týmto menom, ale či to je jedna z tých, alebo nezávislá osoba od týchto štyroch, dnes to už s určitosťou nevieme povedať.

Sk 19,29: „V celom meste zavládol zmätok, spoločne sa hrnuli do divadla a strhli so sebou aj Pavlových spoločníkov, Macedónčanov Gája a Aristarcha.“

Sk 20,4: Sprevádzali ho Pyrron syn Berojčan Sópatros, Tesaloničania Aristarchos a Sekundus, Derbejčan Gájus a Timotej, ako aj Ázijčania Tychikus a Trofimos.

R 16,23: Pozdravuje vás Gájus, hostiteľ môj i celej cirkvi. Pozdravuje vás Erastus, mestský správca, a brat Kvartus.

1K 1,14: Ďakujem Bohu, že som nikoho z vás nepokrstil, iba Krispa a Gája,

Presbyter, starší ubezpečuje o svojej láske Gája. Láska tu znamená radosť zo spoločnej pravej viery. Gájus je milovaný Bohom. Presbyter mu želá napredovanie po správnej ceste, želá mu zrelý postup a čerstvú pokročilosť. Nech jeho telesná zdatnosť závisí od duchovnej zrelosti. Ako duša, tak aj telo. Nech všetko je v správnej rovnováhe. Najprv duša, až potom telo. O jeho silnom vnútri a o jeho neoblomnej viere počul od pcestných misionárov, ktorí sa stýkali s ľuďmi. Medzi misionármi, staršími a medzi Gájom prebiehala živá komunikácia. Vedeli o sebe a o duchovnom a telesnom rozpoložení cirkevných predstaviteľov. V láske, v duchu, vo vnútri vedieť o tom druhom.

Pravda sa až trikrát objavuje v začiatkovej časti listu a je veľmi výrečná, veď poukazuje na to, že Gájus je dieťaťom Božím a patrí k Ježišovi Kristovi, k skutočnej pravde. Kráčať v pravde je príznakom bdelosti vo viere ako kritérium kresťanského života. Kráčať v pravde je symbolom kresťanského bytia.

5-8. verše

Gájus bol prívetivý a pohostinný. Presbyter vyzdvihuje v jeho živote správne konanie. On prijíma misionárov. Cudzinci sú tí pocestní evanjelisti, ktorí sa zastavia v cirkevných zboroch. Gájus vypravil už viac misionárov a to je znakom jeho lásky. Veď každý koná v JEHO MENE. V MENE JEŽIŠA KRISTA milovať cudzincov. Nikdy som ich nevidel, ale poznám ich po mene, ktoré aj mňa ožilo. Nikdy som ich nepočul, ale poznám ich po mene, ktoré ma spasilo. Meno, ktoré zvestujú, je to isté, KOHO poznám i ja, a v JEHO MENE slúžim i cudzincom. Cudzinci nič neprijali od pohanov, ale od vlastných áno. Gájova pohostinnosť je príkladom pre iné zbory, práve preto je povzbudivé čítať o tom, že niekto miluje cudzích, a tak sa stáva spoločníkom tých, ktorí zvestujú pravdu. Spolupodieľať sa na pravde znamená milovať cudzích v JEHO MENE., a to všetko za účelom spoznania pravdy, teda mena, v ktorom koná. V Ježišovom mene konať lásku. V Ježišovom mene pristupovať k tomu druhému.

9-10. verše

Starší sa však nezaoberá len pôvabnými príkladmi, ale aj tými, ktorí sú na farchu spoločenstva. Diotréfes chce byť prvý. Neprijíma inštrukcie a vedenie starších. Diotrefes sa nepodriadil tomu listu, ktorý mal prečítať pred celým zborom. Obsah toho listu nepoznáme, ale poznáme stanovisko Diotréfesa. Byť prvý, byť všadeprítomný. Prvý je Boh – nezabúdajme na to. On je Prvý a Posledný. Starší chce navštíviť cirkevný zbor, aby Diotréfesovi povedal, čo zlé vykonal. Diotréfes nie falošný učiteľ, nešíri hoaxy v cirkevnom zbore, len sa zmocnil toho prvenstva, ktoré pripadá jedine Hospodinovi. Jemu patrí česť a sláva. Jemu patrí chvála. Sláva, česť a prvenstvo, to všetko môže zviešťať človeka. Toto privlastnené prvenstvo bráni prijať tých, s ktorými by mal slúžiť na česť a na slávu Pánovu. Neprijíma nikoho. Neprijíma, teda jeho život odpudzuje tých, s ktorými by mal spoločne slúžiť.

11-12. verše

Existuje však aj dobrý príklad v tomto smere: Demetrios. Predpokladáme, že presbyter a Gájus poznali Demetriosu, lebo bez zbytočných rečí pisateľ listu in medias res hovorí o Demetrioovi. Jeho svedectvo je pravda. Aj on kráča v pravde. Znova pravda. To všetko podčiarkuje starší, ako keby ručil za jeho čistotu .

13-15. verše

Na záver sa dozvedáme o tom, že starší sa chce čoskoro osobne stretnúť s Demetriom, teda šírené hoaxy sa pridružili. Netreba podceňovať situáciu, ktorá vznikla v cirkevnom zbore. Netreba zľahčovať situáciu, ktorá sa vyhrotila, práve preto riešením je pokoj Boží, ten istý pokoj, ktorý daruje Boh Izraeli: ŠALOM. Priatelia tvorili úzke spoločenstvo, v ktorom konali pravdou. Vzájomne sa poznali, nebola to veľká skupina ľudí, ale osobne sa poznali. Malá skupinka vierozvestcov.

Malá skupinka svedkov žijúca na základe pravdy. Malá, ale vo viere silná skupinka. Malá ako účastníci našej biblickej hodiny

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Jn 17,3) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 541:1-3: V pokušeniach, strasti...”

Zlatica Oravcová

Keď zabolia ťa tvrdé slová
A srdce rania ako biče,
Staré rany sa jatria znova,
Ty vlastnosti maj holubičie! –
Keď tvrdosť ľudská zasiahne ťa
Ako päšť rovno do duše,
Slzy ťa vo dne, v noci sýtia,
Hľaď, by ti pokoj neušiel! –
Keď krivda žhavá ohňom páli
A nikde nemáš priateľa,
Hľaď, by ti duša v každom žiali
Odpúšťať všetkým vedela! –
Keď sklamanie zas' horké bleny
Ťa pripravujú o spánok
Pamätaj, tu je Dobrý, Verný,

Záchrana v Ježišovi

Pán pánov, Boží Baránok! –
Keď zaplatí ťa utrpení
A smútku príval storaký,
Pán Ježiš žiaľ na radosť mení
A Láskou robí zázraky! –
Keď nesieš bremä mnohých
hriechov,
Obrovskú ťarchu svojich vín,
Keď umáraš sa bezútechou,
Zachrániť chce ťa Boží Syn! –
Za všetkých trpel na Golgote,
Kajúcich spasí Boh náš, Kráľ,
S Ním života má večný podiel,
Kto sa Mu s láskou odovzdal!

